

Baptisterne af 1842, og anførte, hvorledes der deri var skeet Forandring; i 1848 troer jeg det var, men talte slet ikke om det almindelige Paabud, som indeholdes i Forordningen af 1828. Ministeren sagde, at han antog, alle de vare Baptister, som ikke vilde lade deres Børn døbe; men dette gaaer dog virkelig ikke an, naar de selv erklære, at de ikke ere Baptister; det kunde jo ogsaa tænkes, at der var Jøder, som ifølge et udstedt Revers havde at opdrage deres Børn i den lutheriske Religion, og det gif dog ikke an at sige, at de maatte ansees for at være Baptister, naar de selv erklærede sig for at være Jøder. Jeg troer derfor, at, naar man ikke vil forandre Forordningen af 1828, vil der virkelig for Forældrene finde Evang. Sted til at opdrage deres Børn i en vis Religion. Den ærede Minister uden Portefeuille sagde ogsaa dengang, at der var udøvet megen Evang. i Kirken her i Landet, og at der var Meget at gjøre godt, og jeg forstod ham saaledes, som om der nu ikke mere fandt nogen Evang. Sted; men jeg veed ingen Hjemmel, efter hvilken nogen Dyrighed kunde lade være at dictere Folk. Mulkter, naar Præsterne anmeldte, at de lode deres Børn henligge udøbte. Maaskee den ærede Minister vil sige mig, om der er nogen saadan senere Lovbestemmelse, som berettiger Dyrigheden til ikke at rette sig efter de Anmeldelser, der indkomme fra Præsterne om, at Forældre lade deres Børn henligge udøbte; thi, hvis der ikke er nogen saadan Lovbestemmelse, er idetmindste Lovgivningen endnu saaledes, at Forældre tvinges til at lade deres Børn døbe; men saalænge der er en Lov herom, troer jeg, det er godt, vi rette paa den, naar vi maae erkjende den for at være urigtig.

Minister **Clausen**: Det er ikke for at svære paa det Spørgsmaal, den ærede Rigsdagsmand fremfattede, at jeg tager Ordet. Det forekommer mig, som om Kultusministeren allerede tidligere, ved anden Leilighed, har svaret derpaa; i andet Fald vil han ikke undlade at give den fornødne Oplysning; men der er ved § 9 angaaende Forældres religiøse Opdragelsesret en Betragtning, som har paatrængt sig mig, og som jeg ønsker det høit ærede Thing vil sjenke nogen Opmærksomhed.

Som en Følge, der upaatvivselig ikke ligger langt frem i Tiden, af den Religionsfrihed, Grundloven hjemler, maae vi vente en langt mere levende og virksom Stilling, som Catholicismen vil indtage overfor og imod det protestantiske Danmark. Den catholske Kirke vilde fornægte sig selv, dersom den ikke allerede i dette Dieblis var betænkt paa at sætte Jesuiternes Corps i Bevægelse, for at arbejde paa en Tilbageerobring, paa hvilken der i Rom til sine Tider har været tænkt med megen Alvor, og som aldrig har været opgivet. Jeg troer nu, at vi ganske trostigen kunne gaae denne Kamp imøde, forsaavidt som den føres aabenlyst og med ærlige Vaaben; jeg troer endogsaa, at der af det nærmere Bekjendtskab med det catholske Kirkeliv kan tilflyde os en eller anden Frugt, som vi ikke bør vrage; men, dersom paa den anden Side det, som dog egentlig adskiller den catholske Aand fra den protestantiske, dersom en hierarchisk Autoritetssvang og en tilsvarende aandelig Underkastelse skulde finde nogen betydelig Indgang her i Landet, saa veed jeg, at Alle her i Thinget ville finde dette med mig høist beklageligt, og herimod ville vi kunne have meget Ondt ved at værge os, naar onde Kunster blive tagne til Hjælp, hvoriblandt Pengekræfter ikke spille den mindst betydelige Rolle. Tænke vi os den Tid, naar vi ere blevne behørig forsynede med catholske Emisfaires, da vide vi af andre Landes Erfaring, hvorledes den catholske Propaganda vil gribe Sagen an. Den vil lægge an paa den tilkommende og paa den opvoksende Slægt; den vil kjøbe Børn til at døbes i den catholske Kirke, den vil lokke opvoksende Børn til de catholske Skoler, hvor de ville modtage fri Underviisning. Og saadanne Operationer ville da have de gunstigste Enemærker ved saadanne Agetestaber og i saadanne Huse, hvor Mand og Qvinde høre til forskjellig Troesbæjendelse, fordi der her kan i de fleste Tilfælde forudsættes en kirkelig Eiggylbighed; og hvor dette ikke er Tilfældet, vil den kirkelige Underhandler, dersom han ellers er sit Kald voren, vide at fremstaae som en velkommen Fredsmægler, der anviser en ønskelig Udvej til at forebygge huuslig Misforstaaelse og agetestabelig Splid om Børnenes religiøse